

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 15. do 21. svibnja 2023. godine

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
15.05.	Izidor, Sofija Ponedjeljak	07:30	+ Zoran Sabljarić
16.05.	Sv. Ivan Nepomuk Utorak	18:00	+ vlč. Josip Antonac; Boris, Slavica i Denis Belavić; nakana za obitelj; Dragica Rudan; Mladen Naglič; Mira, Slavko i Zoran Bogović, Janja Medved; ob. Peroš i Jazbec
17.05.	Paško Srijeda	07:30	+ nema nakane
18.05.	Uzašašće Gospodinovo Četvrtak	07:30 18:00	+ nema nakane + nema nakane
19.05.	Urban, Teofil Petak	17:00 18:00	+ Ljubica Relja; Franca Dasović - vjenčanje Kralj – Kralj r. Mužek
20.05.	Bernardin Subota	07:30 11:00	+ Jana Basar - krštenje: Mark Vukelić, Tia Bakiš, Melani Neuhold, Niko Vidoš
21.05.	Sedma Vazmena Nedjelja	09:00 10:30 11:30 18:00	+ Josip, Ljubica, Ivica, Bruno i ob. Trogrančić + pro populo; +krštenje Rita Radočaj +Vladimir, Josip i Jaga Belavić; Miroslav, Božica i Milan Ornik, Tomo i Zlatko Frketić; Veronika i ob. Ribar; Andrija Krivdić, Anka Zelčić

NOVI CENTAR - KARLOVAC
<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
ŠESTA VAZMENA NEDJELJA -
14.05.2023. - GODINA X., BR. 39

„Ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja.“

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je. Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama. Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi ćete me vidjeti jer ja živim i vi ćete živjeti. U onaj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i ja u vama. Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati.«

Riječ Gospodnja. (Iv 14, 15-21)

Misli za današnje evanđelje

Duh istine

Isus nije volio zapovijedati. Kad bi mu se ljudi obraćali kakvim pitanjem, dao bi im savjet, preporuku. Pa i ona jedina Isusova zapovijed koju je dao svojim učenicima da ljube jedni druge (usp. Iv 13,34) već je postojala u Mojsijevu Zakonu, ali ju je Isus nanovo naglasio, jer reče da će po tome ljudi znati da su oni njegovi učenici. Time će pokazati i da ljube samoga Isusa. Tko Isusa ljubi, bit će ljubljen i od nebeskoga Oca i od samoga Isusa. Ljubiti Boga znači, također ljubiti istinu. Danas ćemo razmišljati upravo o ljubavi prema istini. Isus svojim obećava poslati Duha Svetoga kojega naziva Duhom Istine. Bog je istina. A mi živimo u svijetu prijetvornosti, laži, manipulacija, krivih sudova, ocrnjivanja drugoga, a sve to pod krinkom slobode javne riječi. Pogriješno bi bilo reći da su takvi drugi. Što je s nama kršćanima? Jesmo li mi ljubitelji, prijatelji istine? Je li nam ona iznad svega? Ako nije, pokajmo se pred Gospodinom i molimo ga da nam udijeli Duha Istine.

1. Koliko sam otvoren Duhu Svetome u svom životu...
2. Istina za mene nešto relativno ili vrijednota po kojoj i za koju živim...

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- Svibanj, Marijin mjesec, molitva krunice svaki dan prije sv. mise . Najjače oružje u svakodnevnoj borbi protiv grijeha jest MOLITVA.
 - Krizmanici i prvopričesnici, podići fotografije i uspomene, koji to do sada nisu učinili.
 - Ženidbeni navještaj: Roberto Turk, sin Vladimira i Edite r. Volf, Riječka 20 – Čabar, župa Gerovo i Martina Pršle, kći Zvonimira i Đurđice r. Pavlić, Riječka 20 – Čabar, župa Gerovo. Žele se vjenčati 27.05.2023. ovdje.
 - U nedjelju, 21.05.2023. kod svih svetih misa pomažemo Niki Rogar u liječenju, tako što ćemo kupiti majicu sa osmijehom.
-

Sveti Ivan Nepomuk, svećenik i mučenik

Sveti Ivan se rodio u Pomuku, staro ime za današnji Nepomuk, u zapadnoj Češkoj, negdje između g. 1340-1350. Otac mu se zvao Velfin i bio je po svoj prilici mjesni načelnik. Prve sigurne povijesne podatke o svecu imamo iz g. 1370., kad je kao praški klerik obavljao već službu javnog bilježnika. Narednih je godina bio pisar i bilježnik svih akata iz raznih postupaka u uredu generalnih vikara nadbiskupije. Za svećenika je zaređen oko g. 1380., a još iste godine imenovanjem čak iz Rima postavljen za župnika Sv. Gala u Pragu. U isto vrijeme obavljao je i službu tajnika i bilježnika nadbiskupa Ivana Jenštejna. Sve to govori da je bio izvanredna ličnost, kad je već kao mlad svećenik mogao obavljati tolike dužnosti. Da bi stekao što više kvalifikacija, dao se i na studij prava pa je u Pragu g. 1381. zadobio akademski stupanj bakalaureata. Zatim je pošao na daljnji studij prava u Padovu. Ondje bi godine 1386. izabran za rektora studenata, koji su bili rodом s onu stranu Alpa. A već sljedeće godine postade doktor prava. Vrativši se u Prag, imenovan je kanonikom zborne crkve Sv. Egidija, a g. 1389. zadobi kanonikat i u crkvi Sv. Petra i Pavla u Višegradu. G. 1390. iz župe Sv. Gala prijeđe za arhiđakona u Žatec. Najvažnija i najodgovornija služba koju je u životu obavljao bila je da je postao generalni vikar energičnoga i pobožnoga nadbiskupa Jenštejna. Bilo je to baš u rujnu 1389. kad se razmahala tragična borba između nadbiskupa i despotskog kralja Vjenceslava IV., koji je nasilno želio prisvojiti crkvena dobra i postati potpuni gospodar Crkve u Češkoj. Posljednja faza borbe između kralja i Crkve bila je u jesen 1392., kad je kralj, potpirivan od svojih savjetnika, strašno divljao protiv klera. Neustrašivi je nadbiskup javno prosvjedovao protiv kraljeve samovolje, no unatoč tome jedan je kraljev službenik dao smaknuti trojicu klerika. Kralj još uvijek nije mirovao, već je pošto-poto htio ograničiti nadbiskupovu vlast. Htio je jednostavno podijeliti teritorij praške nadbiskupije i nakon smrti benediktinskog opata Raceka iz Kladrubyja osnovati ondje novu biskupiju te joj staviti na čelo svoga pouzdanika Vjenceslava Kralika iz Burenica. Bilo je to nevjerojatno uplitanje u posve crkvene unutarnje poslove. Međutim, kad je stari opat umro početkom g. 1393., monasi su izabrali novog opata u osobi

monaha Olena. Ivan Nepomuk, generalni vikar, po nadbiskupovoj naredbi, a protiv izričite kraljeve volje, potvrdio je 7. ožujka 1393. izbor novoga opata. Kralja je to raspalilo pa je zatvorio i Nepomuka i neke druge svećenike. Svi su oni bili podvrgnuti mučenju u kojem je sudjelovao sam kralj s bakljom u ruci. Ipak su pušteni na slobodu pošto su prije morali prisegnuti da će o svojoj torturi šutjeti. Iznimka je bila s Ivanom Nepomukom. On se kralju, valjda zbog svoga velikog ugleda, činio najopasnijim. Zato ga je kralj u noći 20. ožujka 1393. s glasovitog mosta Karla IV. dao baciti u Vltavu i tako Ivan pogibe kao mučenik. Tijelo mu je pronađeno te sahranjeno najprije u crkvi Svetog Križa uz rijeku, a kasnije preneseno u katedralu Sv. Vida u Pragu. Posjetitelji te divne gotske katedrale u njezinoj desnoj lađi mogu još i danas vidjeti mučenikov grob na kojem piše: Iohannes de Pomuk. Papa Benedikt XIII. proglasio je 19. ožujka 1729. u Lateranskoj bazilici Ivana Nepomuka svecem i to mučenikom ispovjedne tajne. Međutim, njegovo je štovanje već davno prije bilo veoma prošireno i to ne samo u Češkoj, već i izvan njezinih granica. U Češkoj su se protiv štovanja Ivana Nepomuka žučljivo borili husiti, govoreći da je taj kult uveden kako bi umanjio veličinu Jana Husa. Otkriće pak nekih povijesnih dokumenata nakon Ivanove kanonizacije navelo je neke pretjerane kritičare da optuže Crkvu kako je proglasila svetim osobu koja uopće nije ni postojala, već ju je stvorila pučka legenda. Sve su te kritike posve neosnovane, jer ima obilje sigurnih povijesnih izvora koji govore o povijesnosti Ivana Nepomuka. Od njih je najvažniji onaj što ga je g. 1752. otkrio slavni prefekt Vatikanske biblioteke Giuseppe Simone Assemani. To je kodeks u kojem se nalaze pisana djela praškoga nadbiskupa Ivana Jenštejna, pa i izvorni tekst njegove optužbe protiv kralja Vjenceslava. U njemu se govori i o smrti Ivana Nepomuka. Prema tome, nije sporna ni Nepomukova opstojnost ni svetost. Dakle, štujmo ga i u buduću kao i dosada! Svetog Ivana Nepomuka smatraju zaštitnikom ispovjednika, zaštitnikom dobrog glasa. Kao takav naročito se štovao u Družbi Isusovoj u XVIII. stoljeću, jer je Družba tada bila jako mnogo klevetana. Ona je sv. Ivana Nepomuka dugo vremena častila kao svoga drugotnoga zaštitnika. Njemu se nakon II. svjetskog rata mnogo utjecala i naša Hrvatska provincija, na poticaj tadašnjega provincijala oca Karla Grimma. Sveca zazivaju u pomoć i protiv poplava, a u nekim su se brdskim krajevima na njegov blagdan održavale procesije s Presvetim Sakramentom. One bi išle do njegovih kipova na mostovima, gdje se molilo za njegovu svetačku zaštitu. Iz solidarnosti s njegovom zemaljskom domovinom Češkom, gdje se Crkva nalazi u veoma teškim prilikama, molimo svetoga Ivana Nepomuka, zaštitnika Češke, da svojom zaštitom bdije nad svojom domovinom! Kada su 1719. otvorili grob Svetog Ivana Nepomuka, među zemnim ostatcima, kao i kod Svetog Antuna Padovanskog, pronašli su potpuno sačuvan jezik.